

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

67. (Appendicis 5.) Frater Nollerius Stech de Calabria

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-976

quam una unica persona cum pecunia'. Tunc unus dixit: 'O sancte deus, quam magni nequam sunt isti monachi quando colligunt caseos. Nuper fuit Frater N. huius monasterii hic in villa mea et voluit mihi meam sororem cum potestate lardasse. Ipse fugavit eam per gradum supra in domum, et cucurrit ei post, et iecit eam ad lectum, et voluit levare cu-⁵ cullam et cum Datulo inferius ad. tunc soror clamavit: „Her N., Her N., cessate: ego clamo quod omnis homo audit et tunc diabolus vos permerdabit". Tunc ipse dixit "Per corpus tuum noli clamare: Ego volo tibi pro Dedicatione aliquid emere quod debet medium florenum valere". Deinde venit mater: tunc ipse descendit et Datulus ei adhuc stetit, quod levavit ¹⁰ sibi cucullam quasi haberet dentem Rastri inferius'. Tunc unus alias socius dixit: 'Si iste nequam hoc fecisset sorori meę, Ego vellem ei testiculos excindere et aliis monachis mittere ad comedendum in aceto, quando haberent festum Iovis'. Tunc ille iterum dixit: 'Per deum, ego non habeo sibi pro malo, quia semper sunt inclusi. Ego credo quando asinus haberet ¹⁵ peplum supra, quod non esset securus p̄e ipsis. et quare una feminalis imago non deberet eis tenere?' Tunc unus iuravit et dixit quod Ioannes Reuchlin vult in unum librum colligere omnes nequitias monachorum in Almania per unum vagantem hincinde, Et vult illas Sanctissimo offerre et vult dicere 'Cur ille Hochstrat non extirpat illam luxuriam inter fratres ²⁰ suos?' Et dixit ille quod monachi fētent sicut Hirci quando sudant, et in sua patria beneficaverunt omnes meretrices, et quando ipse vult semel in necessitate purgare renes, tunc ipse putat quod lardat monachum propter illum fētorem quem conceperunt ex monachis. Ergo, Magister Ortvine, vos estis eorum fautor: Ideo sitis ante, quod habebunt etiam inquisitorem ²⁵ Luxurie salacitatis ad illum Hochstrat qui est inquisitor hereticę pravitatis: tunc res bene stabit cum ipsis. Vel si saltem facerent occulte sicut ipsorum priores qui vocant eas ad cellas, ibi nemo potest videre: Et sic bene transiret hinc: Manifeste autem sic super eas cadere, est scandalum toti ordini. Ideo faciatis melius ad hoc. Post hęc omnia traxi iterum ³⁰ ad Curiam, Et adhuc ibi expecto gratias dei. Valete. Datum Romę in Refectorio Capitolii.

67. [Appendicis 5.]

Frater Nollerius Stech de Calabria

Magistro Ortvino

35

Devotas meas orationes opto vobis loco salutis. Excellentia vestra theo-logicalis seit quod ego iam veni quasi peregrinus ex monte Synai. Ne-

⁵ Et 5. ¹¹ ?]. 5. ²⁴ M. O:tui. 5. ²⁸ Ad 5.

35 M. 5.

scitis tamen quam multa sum passus in hoc tempore, quando a vobis
a Colonia recessi: longum esset vobis illa omnia scribere, quia nullus
alius amicus mihi superstes cui necessitatem meam conquereret præter vos:
quando aliquid dico in monasterio, tunc statim respondent mihi: 'O tu non
es ideo claustral is quod velles habere bonam vitam'. Non sic impii, non
sic. Ego non possum ex cogitare unde veniat, nisi ex illa mala fortuna
quod Magister noster Iacobus de Hochstrat consumit ita magnam summam
pecunie in curia Romana propter fidem Christianam quam ille nequam
Ioannes Reuchlin destruxit in suo Speculo Oculari: ego credo quod omnia
monasteria nostra debent ei mittere pecuniam: quia oportet eum esse libe-
ralem dando hincinde Cardinalibus propinas, ut iudicant pro se et non
pro Ioanne Reuchlin. Ideo priores nostri abbreviant nobis vinum, quamvis
Salomon dicat 'Musica, mulier et vinum letificant cor hominis' primo
Proverbiorum .xii. Et ego me semper exerceo in musica, Psalmos in choro
lyrando et ululando: et hoc non est rarum, ideo non charum. De mu-
lieribus est mihi grave loquendum: quia nullam video, nisi quando vado
ad forum cum procuratore nostro quando emit ova. Etiam quando vado
ad villas ad colligendum rapas et olera, et si caro me superaret quando
essem apud unam feminam, tunc ipsa non teneret mihi. Ergo quando
nunc nobis vinum abbreviatur, quale gaudium habebimus? Si medium ha-
beremus ita bonum sicut alii ordines, ut sacerdotes nobiscum apud Spi-
ritum sanctum professionati! Credo quod bene sciatis quid sit pro ordine:
ipsi habent duplices albas cruces in tunica, et non sunt alte rasi sicut
nos: et quando illis unum gaudium tollitur, scilicet quando eis vinum ab-
breviatur propter unam super gressionem, tunc habent aliud gaudium: Nam
possunt disponere meretrices per claudicantem Ioannem qui ligna secat
etiam graditur super manibus et genubus. Possetis dicere 'hec vita me-
retricea non licet Sanctispiritualibus'. Respondeo, quod audivi pro certo,
quod eorum dominus magister (quamvis senex, claudus, griseus, et lippo-
sus, est tamen avidus ad illam rem, non autem semper potens) solet ha-
bere propriam in sua stuffa: et quando excavavit illam totaliter, tunc dis-
ponit sibi unum virum et dat sibi bonam dotem ex Gazophilacio Spiritus-
sancti, quod nunquam minoratur, quia est ibi mera gratia spiritussancti.
Deinde sibi aliam ancillam procurat, et facit sibi etiam sicut iam scripsi.
et sic ille ordo in multis hominibus occulte crescit. Nunc volo inferre
proverbialiter, quia communiter dicitur: 'Quandocunque abbas, id est pater
supremus, apponit tesseras, tunc possunt fratres ludere': hoc est quando
prælati nostri antiqui sunt ita luxuriosi, et ducunt ita miserabilem vitam,

⁷ M. 5. ⁸ Ro. 5. ⁹ Ioan. Reuch. 5. ¹² Ioan. Reuch. 5. ^{13.14} pri. proverb.
xii. Et 5. ¹⁵ Ideo 5. ^{21.22} Spiritusan. 5. 1] .5. ²⁷ Etiam 5. ³³ spirituss. 5.
³⁵ : nūc 5.

Ergo nos subditi licite possumus sequere. Hęc est bona consequentia, quia perspexi in tractatu de suppositionibus: quia ibi ly 'prélatus supponit personaliter'. sed secundum Marsilium supponit inferius materialiter. Nunc ad propositum: ego vellem quod quando magister noster Iacobus Hochstrat in Roma nihil sciret Ioanni Reuchlin abinde lucrare, quod impetraret ⁵ nobis laxiorem ordinem, sicut ille prénominatus. Caro tamen nos quandoque etiam stimulat: ego scio quod ero brevissimę vitę quando non debeo quandoque expurgare vetus fermentum, quod contraxi ex illis caseis: paratis mihi, quia loquor vobiscum cordialiter, id est quę mihi sunt circa cor. Ego semper timeo quod illa causa erit malum finem acquirere, sicut ¹⁰ causa Bernensis. Vos satis intellexistis me. Dominus Magister noster Iohannes Amphoraticius optavit vobis multas salutes: ipse evasit in solemnem virum: Est enim prédicator noster: omnis homo eum laudat. Est ita bonus in exemplari demonstratione. Anno domini .1516. prédicavit passionem: tunc accepit secum unum baculum super Ambonem: et quando re- ¹⁵ citavit sententiam Pilati, tunc traxit eum de cuculla extra et fregit illum baculum in medio in duas partes, quasi sceptrum: Quod fuit miserabiliter ad videndum: Vetus mulieres flebant ita amare, sicut Petrus quando audiuit gallum prope ignem cantare. Valete et commendate me magistro nostro quando venerit ex Roma. ²⁰

68. [Appendicis 6.]

Magister Iohannes Textoris

Petro Schwinkoncio suo

tot dicit salutes

quot sunt gutte in mari et athomi in sole. ²⁵

Sciatis, Charissime amice, quod ego literam vestram accepi, in qua mihi scribitis de Erasmo Rotherodamo, et vultis scire quid ego teneam de eo. Debetis scire et michi credere, quia etiam, quando fui adhuc iuvenis, multa legi in literis humanis et Stephanum Fliscum et Grécistam et Synthis, Facetum, Floretum, et illos antiquos poetas quasi super unum ³⁰ unguem scivi mentetenus: et quod verum sit, tunc scripsi unum librum qui dicitur Florista, in quo bene videtis scientiam meam et plura alia, si ego vellem me iactare. Sed dico pro tanto, quod non putetis, quod ego vobis mentior: Quia ego possum bene valde iudicare de illo Erasmo. Ego

² ly] sic 5. (puto lij, ut sit paginæ indicatio) ceteræ edd. omiserunt has litteras, præter ed. a. 1858., in qua legitur est. ⁴ Iaco. 5. ⁵ reuch. 5. ¹⁰ cor ego 5.

¹¹ me dñs M. 5. ¹⁴ 1416. 5. iustum numerum primum habet exemplum a. 1599.

²² M. Iohan. 5. ²⁴ salutes? 5. ²⁶ Ciatis 5. initiali S relicto loco.